

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.231/2017/5.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Szilákné dr. Fülöp Csilla előadó
bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes: A felperes képviselője:

Az alperesek:

Az alperesek képviselője:
Dr. Gál Zsuzsanna Ügyvédi Iroda

A per tárgya: felmondás jogellenességének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.421/2016/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.95/2014/19.

Rendelkező rész

A Kúria a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.421/2016/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A le nem rótt 115.400 (egyszáztizenötezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az elsőrendű alperes ruházati kiskereskedelemmel foglalkozó gazdasági társaság, a beltagja, egyúttal a képviselőjét önállóan ellátó üzletvezetésre jogosult tagja a másodrendű alperes. Az elsőrendű alperes 2014 január végéig üzemeltette a Sz.A.T. hipermarket üzletsorán található Thomas márkaboltot, ezen túlmenően működteti az A.P.-ban található T. márkakereskedést.
- [2] Felperes 2006. november 1. napjától kezdődően állt munkaviszonyban az elsőrendű alperesnél eladó munkakörben. Munkáját a T. hipermarketben található T. márkaboltban végezte.
- [3] A ruházati bolt több éven keresztül veszteségesen működött, így másodrendű alperes 2013 őszén annak bezárásáról döntött akként, hogy az újabb, három hónapos, határozott időre megkötött bérleti szerződés lejártával a karácsonyi időszakot követően 2014 év elején számolják fel.
- [4] 2014. január 25. napján, szombaton a másodrendű alperes megjelent az üzletben, ahol meglepetésére a felperest találta, az eredeti beosztás szerint ugyanis e napon a felperesnek nem kellett volna munkát végeznie. A másodrendű alperes ekkor szóban közölte a felperessel, hogy munkaviszonya az üzlet bezárására tekintettel megszüntetésre kerül, erről szóló, írásba foglalt munkáltatói jognyilatkozatot azonban felperesnek nem adott át. Annyit közölt, hogy találkozniuk kell, mivel a munkaviszony megszűnésével kapcsolatos okiratokat még át kell adnia számára. Ennek időpontjaként utóbb telefonos megbeszélés keretében január 28. napját tűzték ki, helyszíneként pedig az A.P.-ban levő T. márkaboltot jelölték meg.
- [5] Január 28-án másodrendű alperes a munkaviszony közös megegyezéssel, 2014. január 24-ei hatállyal való megszüntetéséről szóló megállapodást kívánt aláírni a felperessel, aki erre - az okiratban szereplő, január 24-ei dátum miatt - nem volt hajlandó. A felek között így megegyezés e tárgyban nem jött létre, majd a felperes, magához véve a munkaviszony megszűnésével összefüggő okmányokat, eltávozott a helyszínről.
- [6] Elsőrendű alperes, képviselőjében eljáró másodrendű alperes 2014. január 30-ai keltezéssel, január 31-én postára adta munkáltatói rendes felmondását (helyes terminológiával felmondását) - közölte a felperessel, hogy 45 napos felmondási idővel, március 14. napján a munkaviszonya megszűnik. Intézkedését azzal indokolta, hogy a felperes munkavégzési helyéül szolgáló kereskedelmi egység működését felszámolta, s így a továbbiakban már nem tud a felperes részére munkát biztosítani.

A felperes kereseti kérelme és az alperes védekezése

- [7] A felperes a keresetében a jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményeinek alkalmazásával kérte, hogy a bíróság kötelezze egyetemlegesen az alpereseket a felmondási időre járó munkabére, végkielégítése, elmaradt jövedelme kártérítésként történő megfizetésére, s ezen összegek után 2014. január 26. napjától számítottan késedelmi kamatra is igényt tartott. Másodrendű alperessel szemben kereseti kérelme jogalapjaként a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi V. törvény (Gt.) 108. §-ának (1) bekezdését jelölte meg, vagyis a beltág társasági vagyron által nem fedezett kötelezettségeikért fennálló korlátlan, és a több beltaggal egyetemleges felelősségére hivatkozott. Hivatkozása szerint alperes 2014. január 25-én szóban, jogellenesen szüntette meg munkaviszonyát, megjegyezve, hogy a munkáltató ezen időpontot követően postai úton megküldte a későbbi dátummal készült, rendes felmondás megjelölésű okiratát, valamint a munkaviszony megszüntetése esetén kiadandó iratokat, más tartalommal és dátumokkal. Álláspontja szerint az utóbbi, pótlólagos munkáltatói intézkedés nem teszi meg nem történtté a korábbi jogellenes felmondás jogkövetkezményeit.
- [8] Alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.95/2014/19. számú ítéletével a felperes jogviszonyának jogellenes megszüntetésére tekintettel kötelezte az alperest, hogy fizessen meg felperesnek 1.154.040 (azaz egymillió-egyszázötvennégyezer-negyven) forint összeget elmaradt jövedelemként, s ezen összeg után 2014. október 11. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot, valamint perköltséget. Kimondta, hogy amennyiben a fenti kötelezettségeket az elsőrendű alperes vagyona nem fedezi, úgy azon összeg erejéig a másodrendű alperes köteles helytállni, míg felperes ezt meghaladó keresetét elutasította.
- [10] Az elsőfokú bíróság az ítéletét a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. tv. (Mt.) 44. §-ára, 22. § (3) bekezdésére, 64. § (2) bekezdésére, 66. § (9) bekezdésére, 67. § (1) bekezdésére, 79. § (1) bekezdésére alapította.
- [11] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a másodrendű alperes január 25-ei szóbeli, munkáltatói jognyilatkozata tartalma szerint azonnali hatályú felmondásként értékelendő. Mivel a január 25-én közölt munkáltatói felmondás visszavonására, illetve visszavonásának felperes általi jóváhagyására nem került sor, az hatályos maradt. Hivatkozott arra, hogy jelenleg is változatlanul irányadó ítélkezési gyakorlat értelmében a munkaviszonyt csak egy ízben lehet joghatályosan megszüntetni, a megszüntető jognyilatkozat közlését követően kiadott esetleges további

felmondáshoz ily módon joghatás nem fűződik. Mindez pedig azzal a következménnyel jár, hogy a megszüntetés jogszerűségét is az elsőként, joghatályosan közölt intézkedés tükrében kell megítélni.

- [12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.421/2016/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét megváltoztatta, és a felperes teljes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az alperes javára fizessen meg első-, és másodfokú perköltséget, megállapítva, hogy a kereseti- és a fellebbezési illetéket az állam viseli.
- [13] A másodfokú bíróság az iratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges körben lefolytatta, a jogviszony megszüntetésével kapcsolatos ténybeli és jogi következtetései azonban tévesek. Rámutatott, hogy a perbeli esetben - miként arra az elsőfokú bíróság is helytállóan utalt - a hivatkozott munkáltatói jogkör gyakorló nyilatkozat tényszerűségét a felperes tartozott bizonyítani. A jogvita megítélése szempontjából pedig perdöntő jelentősége volt a felek 2014. január 25. napi párbeszéde során elhangzottaknak, a jogkör gyakorló másodrendű alperes által előadottaknak, nyilatkozata tartalmának.
- [14] A jogerős ítélet kiemelte, hogy a felek kommunikációjának sajátos hátterét képezte az az üzletpolitikai helyzet, amely a felperes munkavégzésének helyéül szolgáló, T. üzletsoron bérelt üzlet működtetését jellemezte. Az elsőrendű alperes cégvezetése 2013. őszén ugyanis arra a következtetésre jutott, hogy mivel az üzlet a magas bérleti díjszabásra tekintettel hosszútávon kifizetődően nem üzemeltethető, azt az év végi, konjunkturális időszakot követően, 2014. január végén bezárja. Jól lehet a felperes elmondása szerint magáról a döntésről csak 2014. január 25-én értesült, tanúvallomások igazolják, hogy a T. üzletsoron lévő bolt működtetésével, eredményességével kapcsolatos problémák a munkavállalók, így a felperes előtt is ismertek voltak, az ezzel összefüggő kérdések - a cégvezetésen túlmenően - a munkavállalókat is foglalkoztatták. Mindezekből eredően 2014. január végén az üzlet kényszerű bezárásának bejelentése, a dolgozókkal való közlése volt napirenden. A munkáltatónak egyidejűleg az üzletben foglalkoztatottak munkajogi helyzetét is rendeznie kellett. Ennek keretében megfontolhatta az eladók más üzletben történő további alkalmazását, illetve a jogviszony megszüntetésének lehetőségét. 2014. január 25-én, vagyis az üzlet bezárását közvetlenül megelőzően a boltban tartózkodó felperes ennek jegyében kapott tájékoztatást másodrendű alperestől arról, hogy a szóban forgó kereskedelmi egységben további alkalmazására nincs lehetőség, ott a munkájára nem számítanak.
- [15] A munkahelyi vezető, mint arra a felperes utalt, vele azt közölte, hogy többet nem kell jönnie dolgozni, amiből maga arra következtetett, hogy az adott nappal munkaviszonya megszűnik, habár a megszüntetés módjára nézve őt nem informálták. Személyes meghallgatása egy későbbi szakaszában a felperes már azt idézte fel a bíróság előtt, hogy a másodrendű alperes munkaviszonya

megszüntetésének indokaként arra hivatkozott, hogy bezár az üzlet, őt nem tudja tovább alkalmazni (jegyzőkönyv, 5. oldal). A történetekről, az elhangzottakról a felek január 25-ei párbeszédének egyetlen tanúja, K.F., a felperes férje volt. Emlékezete szerint másodrendű alperes munkaviszonyának megszüntetését hozta a házastársa tudomására, jóllehet szó szerint már nem tudta felidézni a cégvezető szavait, az elhangzottakat úgy élte meg, hogy a felperest azonnali hatállyal „elbocsátották”. A törvényszék megállapította, hogy a tanúvallomás értékelése során nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény, hogy a tanú csak a felek január 25-ei párbeszédét követően a felperestől származóan értesült az üzlet bezárásáról. A szóban forgó megbeszélés idején így nem volt tisztában azzal a helyzettel, amely a felperes jogviszonyának a rendezését tette indokolttá, illetéknéppen a felek részéről elhangzottak pontos megítéléséhez elégséges információval nem rendelkezett. K.F. tanú is úgy nyilatkozott, hogy a másodrendű alperes a január 25-ei megbeszélésük után a felek újabb találkozóját szorgalmazta bizonyos adminisztrációs kérdések tisztázása végett.

- [16] Mindezekből a törvényszék - az elsőfokú ítélet megállapításaitól eltérően - bizonyossággal azt állapította meg, hogy a másodrendű alperes 2014. január 25-én a felperest az üzlet bezárásáról, munkajogi helyzete rendezésének szükségességéről informálta, s ez utóbbi végett további egyeztetést látott indokoltnak.
- [17] Az alaki hibás, s ezáltal jogellenes munkáltatói nyilatkozat tényét egyéb közvetett bizonyítékok sem erősítették meg. A 2014. január 24-ére, illetve egy esetben január 22-ére keltezett, a munkaviszony megszüntetésekor kiadandó igazolások előkészítése ugyan annak gyanúját vethetik fel, hogy a joggyakorló már január 25-ét megelőzően döntött a jogviszony megszüntetéséről, az egyéb peradatok azonban arra mutatnak, hogy a munkáltató a jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetését vette számba, az igazolások elkészítése a tervbe vett megállapodáshoz igazodóan, azzal szinkronban történt meg. Adat van arra is, hogy a munkáltató az üzlet bezárásával egyidejűleg a felperes további alkalmazásának lehetőségét is megfontolta, s miként más dolgozóknak, úgy a felperes számára is felajánlotta a másik üzletben történő további foglalkoztatás lehetőségét. Ezt maga felperes sem vitatta.
- [18] A másodfokú bíróság mindezek alapján megállapította, hogy a munkáltató 2014. január 25-ével a felperes hivatkozásával szemben nem kívánta végérvényesen lezárni a munkaviszonyt, a bizonyítékok az ilyen tartalmú jogkör gyakorló nyilatkozat megtételét kétséget kizáróan nem igazolják, meglehet a másodrendű alperes az üzlet kényszerű bezárásán túl előzetesen szóban a felmondás lehetőségét is vázolta dolgozójának, ez azonban önmagában a munkaviszony egyértelmű megszüntetésére irányuló jogkör gyakorló intézkedésként nem értelmezhető. Rögzítette, hogy a munkaviszony utóbb, a munkáltató 2014. január 30. napján kelt, keresettel nem támadott intézkedése folytán szűnt meg.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [19] A felperes felülvizsgálati kérelme elsődlegesen a jogerős ítélet „megváltoztatására”, és helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalára, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, és a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság új eljárásra, és új határozat hozatalára történő utasítására irányult.
- [20] Jogszabálysértésként a Pp. 3. § (3) bekezdés, Pp. 163. § (2) bekezdés, továbbá az Mt. 44. §, 22. § (3) bekezdés és 64. § (2) bekezdés, Pp. 206. § (1) bekezdés rendelkezéseinek a megsértésére hivatkozott.
- [21] Felperes kiemelte, hogy az első tárgyalási határnapon csatolt megállapodás munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetéséről elnevezésű okirat pontjában, továbbá a keresetlevél mellékleteiként csatolt okiratok és igazolások közül többen 2014. január 24-e szerepel a munkaviszony megszűnésének időpontjaként. Megjegyezte, hogy alperes állítása (jegyzőkönyv 3. oldal) alapjaiban vonja kétségbe azt, az egyébként is csak elvi alperesi felvetést, mely szerint felperes tovább foglalkoztatásának lehetősége a munkáltatóban egyáltalán felmerült volna. Peradatok alapján rögzíthető, hogy 2014. január 25-én a felperes munkavégzésének helye szerinti üzlet bezárt, megszűnt. Rögzíthető az is, hogy a munkaviszony megszüntetése tárgyában a felek között közös megegyezés nem jött létre. Az alperes munkáltató a közös megegyezés meghíúsulását követően még dönthetett volna akként, hogy a felperesi munkavállalót az esetleges tovább foglalkoztatás lehetőségének felajánlásával kapcsolatosan keresi meg, azonban január 30-án a felperessel munkáltatói rendes felmondást közöl, amelyben rögzítette, hogy a munkáltató nem tud felperes részére munkát biztosítani. Mindebből a felperes azt állapította meg, hogy az alperes a felperest az üzlet bezárásának napjától, azaz 2014. január 25-étől már nem kívánta tovább foglalkoztatni, részére már nem tudott munkát biztosítani.
- [22] Felperes álláspontja szerint figyelemmel arra, hogy egyébként mindkét fél által egyezően előadva a későbbi találkozásra azért került sor, mert január 25-én a munkáltatói jogkör gyakorlója a munkaviszony megszüntetésével összefüggésben nem adott át iratokat felperes részére, továbbá a felperes az üzlet megszűnése miatt munkáját már nem tudta végezni, felperes munkaviszonya január 25-én megszűnt. Minthogy alperes sem az állítólagosan közte, és a felperes között folyó közös megegyezésre vonatkozó, közös és azonos tartalmú szándékot, illetőleg annak tartalmát, sem pedig a tovább foglalkoztatás szándékát nem tudta igazolni, arra mindvégig csupán hivatkozott. Tényként rögzíthető az üzlet bezárásának napján a felperes munkaviszonyának megszüntetésére irányuló munkáltatói szándék, s a szóbeli munkaviszony megszüntetésének ténye, melyet a

jelen lévő tanú is egyértelműen, és kétséget kizáróan igazolt. Hangsúlyozta, hogy alperes maga jelentette ki, hogy úgy tekintette, hogy a felperes munkaviszonya január 25-én szűnt meg, e nappal őt a munkavégzés alól fel is mentette szóban, hiszen az üzlet másnap bezárt. A felmondás így a közléssel hatályosult. Alperes maga is elismerte továbbá, hogy ezen a napon a felperes részére iratokat nem adott át, az iratátadást egy későbbi időpontra halasztotta. Mindezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a közös megegyezés hiányában a január 28-ai okiratok kiadását megelőzően alperes szóbeli közlésével szüntette meg felperes munkaviszonyát. Azt, hogy később rendes felmondást közölt, mely írásba foglalt munkáltatói felmondás postai úton felperes részére kézbesítésre került, a korábbi szóbeli felmondás tényét nem teszi semmissé. A tanúként meghallgatott K.F. a felperes valamennyi állítását igazolta, s alátámasztotta. A felülvizsgálati kérelemben felperes megjegyezte, hogy a tanú felperes házastársa ugyan, azonban az alperes által tényállításai igazolásául bejelentett és meghallgatott Sz.M., T.SZ. tanúk a tanúvallomások megtételekor alperes munkavállalói voltak, s sem január 25-ei, sem a január 28-ai megbeszélésen nem voltak jelen. A felperes munkaviszonyának megszüntetése okával, módjával kapcsolatban nem tudtak érdemben nyilatkozni, okiratot nem láttak.

- [23] Felperesi álláspont szerint a felvett bizonyítás alapján rögzített tényekre a másodfokú ítéletben rögzített rendelkezés nem alapítható, a peres eljárás során felmerült valamennyi adat arra mutat, hogy az üzlet bezárásával az alperes a felperest nem akarta, nem tudta tovább foglalkoztatni, s ezen munkáltatói döntést az üzlet bezárásakor szóban közölte felperessel. A felperesi álláspontja szerint amennyiben az elsőfokú bíróság által felvett bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság mérlegelésével ellentétben a másodfokú bíróság nem látta megállapíthatónak a január 24-én történt felmondást, és annak jogellenességét hivatalból vizsgálnia kellett volna az utóbb, a munkáltató 2014. január 30-án kelt intézkedését, azaz, hogy a munkaviszony megszüntetése megfelelt e az Mt. 64. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek, mely szerint a munkaviszony megszüntetése okának az indokolásból világos ki kell tűnnie, és a megszüntető jognyilatkozat indokának valóságát és okszerűségét a nyilatkozattevő bizonyítja.

Felperes mind az első, mind a másodfokú eljárás során bizonyítási indítványt terjesztett elő, amelyben a bizonyítási indítványát fenntartotta, és kérte, hogy a bíróság keresse meg a NAV F. Megyei Adóigazgatóságát, és szerezze be a felperes munkaviszonyának megszüntetésével összefüggésben keletkezett iratokat, figyelemmel arra, hogy a fenti, munkaviszony megszüntetése kapcsán tett munkáltatói intézkedés, hatósági bejelentés önmagában igazolja a munkaviszony jogellenes megszüntetését.

- [24] Alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Álláspontja szerint a másodfokú ítélet helyesen állapította meg a tényállást, és abból helyes következtetéseket

levonva, a jogszabályoknak megfelelő, megalapozott döntést hozott. Állította, hogy másodrendű alperes szóban nem szüntette meg felperes munkaviszonyát. A bizonyítás során nem nyert igazolást felperes ez irányú állítása, a szóbeli felmondás tényét a meghallgatott tanúk nem igazolták. Egyébként is csak felperes házastársa utalt arra, hogy a 2014. január 25-ei párbeszéd során a másodrendű alperes szóbeli felmondásra utaló nyilatkozatot tett, azonban ezen tanú a párbeszéd pillanatában nem tudott a perbeli üzlet bezárásának tényéről, így azt mindenképpen e szükséges tény ismerete nélkül hallgatta végig. Egyértelmű, hogy a tanú félreértette másodrendű alperes azon nyilatkozatát, mely szerint felperes a bezárás miatt a perbeli üzletben már nem fog tudni dolgozni, úgy értékelve, hogy felperesnek felmondtak.

- [25] 2014. január 24. napján másodrendű alperesnek nem volt tudomása arról, hogy azon a napon felperes munkát végez az üzletben, hiszen beosztása szerint ott másik munkatárnak kellett volna lennie. Éppen ezért másodrendű alperes semmilyen, felperes munkaviszonyával kapcsolatos dokumentumot nem vitt magával, hiszen nem tudhatta, hogy felperessel aznap egyáltalán találkozni fog. Életszerűtlen felperes előadása, hiszen miért akart volna másodrendű alperes 2014. január 28-án személyesen találkozni vele, amennyiben ezt megelőzően már felmondott volna. Maga felperes is elismerte, hogy január 28-án folytatott személyes egyeztetésen a másodrendű alperes megkérdezte tőle - mint ahogyan valamennyi, a perbeli üzletben dolgozó más munkavállalótól is -, hogy nem kíván-e a C-ban lévő üzletében dolgozni. Ezen kérdés is kizárja az ezt megelőző, állítólagos szóbeli felmondás tényét. Álláspontjuk szerint felperes magatartása egyedül arra irányult, hogy alpereseket „sarokba szorítsa”, és a törvény szerint felperesnek járó, s elsőrendű alperes által maradéktalanul kifizetett, munkabér és végkielégítés mellett további összegek megfizetésére kényszerítse.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [26] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [27] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem, és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - , hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [28] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő, kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes

törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén, annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) Pk. vélemény 4-6. pont].

- [29] Felperes a felülvizsgálati kérelmében több anyagi és eljárási szabálysértésre hivatkozott a jogszabályhelyek felsorolásával. A szabálysértéseket igazoló jogi álláspont részletes kifejtése azonban az egyes jogszabályhelyekre vonatkozóan elmaradt, e követelménynek nem felel meg, ha a fél a jogi érvelését nem a szerinte megsértett jogszabályhelyre vetítve adja elő a jogi érvelés megtételekor. A megsértett jogszabályhelyet nem jelöli meg, azokat egy helyen egyszerre sorolja fel.
- [30] A fenti hiányosságok folytán a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására nem volt lehetőség.
- [31] Felperes felülvizsgálati kérelmében bizonyítási indítványt terjesztett elő. A Pp. 275. § (1) bekezdése kimondja, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.
- [32] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [33] A Kúria az alperes felülvizsgálati eljárási költsége viseléséről szóló rendelkezést mellőzte.
- [34] A felperes munkavállalói költségkedvezménye folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján.
- [35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. február 7.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Szilákné dr. Fülöp Csilla s.k. előadó bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.

bíró

A kiadmány hitelél:

Nné

tisztviselő